

DICTAMEN 362/2022

Reclamació de responsabilitat patrimonial instada davant el Consorci d'Educació de Barcelona per la Sra. Maria Jesús Santiago Qui pels danys i perjudicis patits per la manera de gestionar una incidència burocràtica que l'ha deixat sense feina durant quatre anys

La Comissió Jurídica Assessora, reunida el 3 de novembre de 2022, amb la presidència del Sr. Jaume Vernet i Llobet, actuant com a secretària la Sra. Cristina Figueras i Bosch, amb la participació de les Sres. i els Srs. Esther Arroyo i Amayuelas, Meritxell Barnola Sarri, Agustí Cerrillo i Martínez, Lluís Maria Corominas i Díaz, Mercè Corretja i Torrens, Maria Mercè Darnaculleta i Gardella, Judith Gifreu i Font, Francesc Homs i Molist, Marc Marsal i Ferret, Carles Mundó i Blanch, Montserrat Peretó Garcia, i Miquel Sàmper i Rodríguez, i essent-ne ponent el Sr. Albert Lamarca i Marquès, ha aprovat el Dictamen següent:

ANTECEDENTS DE FET

1. El 19 de novembre de 2021, la Sra. Maria Jesús Santiago Qui va formular davant el Consorci d'Educació de Barcelona una reclamació de responsabilitat patrimonial pels danys i perjudicis patits per haver-se passat quatre anys sense treballar i sense cobrar, i que atribueix a la gestió d'una incidència burocràtica. La instant reclamava una indemnització de 88.000 euros.

2. Mitjançant un ofici de 30 de novembre de 2021, es va comunicar a la reclamant que, per tal de poder admetre a tràmit la reclamació, calia esmenar-ne l'escrit inicial i li van demanar que trametés una fotocòpia del DNI i un consentiment exprés i per escrit per al tractament de les dades personals que constaven a l'expedient. També la van advertir que, si no atenia el requeriment en el termini

conferit, es consideraria que desistia de la reclamació. Consta en l'expedient que aquesta comunicació es va notificar adequadament a la instant, i que aquesta va atendre el requeriment dins el termini conferit.

3. En data 9 de desembre de 2021, la cap dels Serveis Jurídics del Consorci va informar favorablement sobre la incoació del procediment de responsabilitat patrimonial.

4. El 10 de desembre de 2021, el director de l'Àrea de Recursos Humans i Organització del Consorci va emetre un informe en relació amb els fets objecte de la reclamació. Juntament amb l'informe, s'adjuntava diversa documentació.

5. Consta incorporada a l'expedient la instància de comunicació de sinistre a l'entitat asseguradora realitzada el 22 de desembre de 2021.

6. Mitjançant una Resolució de 3 de gener de 2022, es va admetre a tràmit la reclamació i es va informar la reclamant del termini màxim per a resoldre i notificar aquest procediment, de l'òrgan competent per a resoldre'l, de l'efecte desestimatori del silenci administratiu i dels recursos que es poden interposar, i es va identificar la lletrada instructora del procediment. Aquesta resolució es va notificar a la reclamant en la mateixa data.

7. Mitjançant un escrit de 22 de juny de 2022, la companyia asseguradora va comparèixer i va informar que, analitzada la documentació aportada per la reclamant, els fets objecte de la reclamació no quedaven coberts per la pòlissa subscripta.

8. Per ofici de la instructora de 29 de juny de 2022, es va atorgar a la reclamant el tràmit d'audiència per a fer-hi al·legacions, i se li va trametre una còpia de la documentació que integra l'expedient. Consta la notificació a la reclamant de la mateixa data.

9. Per diligència de 21 de juliol de 2022, la instructora va fer constar que s'incorporava a l'expedient de reclamació l'expedient de jubilació de la reclamant.

10. El 25 de juliol de 2022, la instructora, amb el vistiplau de la cap dels Serveis Jurídics, va emetre una proposta de resolució desestimatòria de la reclamació per manca de nexes causal entre el dany al·legat i el funcionament del servei educatiu.

11. El 31 d'agost de 2022, el conseller d'Educació va trametre a la Comissió Jurídica Assessora la petició de dictamen, juntament amb l'expedient.

12. L'1 de setembre de 2022, va tenir entrada en aquest òrgan consultiu la petició de dictamen esmentada.

13. En la sessió de 5 de setembre de 2022, el Ple de la Comissió Jurídica Assessora va admetre a tràmit la petició i en va designar ponent.

14. En la sessió de 27 d'octubre de 2022, el Ple de la Comissió Jurídica Assessora va acordar ampliar en un mes el termini per a emetre el dictamen sol·licitat, i el president, per ofici de l'endemà, ho va notificar al conseller d'Educació.

FONAMENTS JURÍDICS

I. Objecte del Dictamen i intervenció de la Comissió Jurídica Assessora

Se sotmet a dictamen d'aquesta Comissió Jurídica Assessora la reclamació de responsabilitat patrimonial instada davant el Consorci d'Educació de Barcelona (CEB), per la Sra. Maria Jesús Santiago Qui pels danys i perjudicis patits per la manera de gestionar una incidència burocràtica que l'ha deixat sense feina durant quatre anys.

La intervenció d'aquesta Comissió en l'expedient es fa a l'empara del que disposa l'article 86 de la Llei 26/2010, de 3 d'agost, de règim jurídic i de procediment de les administracions públiques de Catalunya, i és preceptiva d'acord amb el que estableix l'article 8.3.a) de la Llei 5/2005, de 2 de maig, de la Comissió Jurídica Assessora, per tal com el total de la quantia reclamada, això és 88.000 euros, supera la quantia mínima de 50.000 euros establerta.

II. Règim jurídic de la responsabilitat patrimonial de l'Administració

L'article 106.2 de la Constitució reconeix el dret dels particulars a ser indemnitzats per qualsevol lesió que pateixin en els seus béns i drets, com a conseqüència del funcionament dels serveis públics, exceptuant els casos de força major.

El règim jurídic de la institució de la responsabilitat patrimonial de l'Administració, en l'àmbit normatiu estatal, es troba regulat en el capítol IV, articles 32 a 37, del títol preliminar de la Llei 40/2015, d'1 d'octubre, de règim jurídic del sector públic (LRJSP), així com d'altres preceptes concordants, que en

regulen els aspectes substantius, i en la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques (LPAC), que conté la regulació de les qüestions procedimentals; disposicions legals que van entrar el vigor el 2 d'octubre de 2016.

Pel que fa a la normativa aplicable, cal assenyalar que, tant pel que fa als aspectes substantius com procedimentals, resulten d'aplicació les previsions contingudes en l'LPAC.

Respecte de la normativa catalana, la regulació comuna a totes les administracions públiques de la responsabilitat patrimonial es conté en la Llei 26/2010, de 3 d'agost, de règim jurídic i de procediment de les administracions públiques de Catalunya.

La normativa referida estableix els requisits o pressupòsits materials que necessàriament han de concórrer perquè pugui prosperar la reclamació de responsabilitat: a) Que existeixi un dany efectiu, avaluable econòmicament i individualitzat en relació amb una persona o un grup de persones; b) Que la lesió sigui conseqüència del funcionament normal o anormal del servei públic; c) Que no hi hagi intervingut força major, i d) Que el dany sigui antijurídic, en el sentit que qui el pateixi no tingui el deure jurídic de suportar-lo.

III. Consideracions formals

III.1. Legitimació de la reclamant

La reclamació és formulada per la mateixa persona que al·lega haver patit els danys pels quals reclama la responsabilitat patrimonial de l'Administració, de manera que té la legitimació activa per a instar el procediment (article 4.1.a) de l'LPAC).

La mateixa instant presenta presencialment la reclamació en un document en format paper en el Registre del Consorci d'Educació de Barcelona del Departament d'Educació, la qual està signada per aquesta amb signatura autògrafa. En l'escrit de reclamació afirma que presenta la reclamació “seguint indicacions, tant de professionals com d'organismes consultats”.

Per escrit de 30 de novembre de 2021, l'Administració va requerir a la reclamant que esmenés la sol·licitud, d'acord amb el previst a l'article 68 de l'LPAC, per considerar que no compleix els requisits mínims establerts als articles 66 i 67 de l'LPAC. El requeriment d'esmena de la sol·licitud consisteix a aportar una fotocòpia del document d'identitat i el consentiment exprés i per escrit per al tractament de les dades personals que consten en l'expedient de reclamació patrimonial.

III.1.1. L'aportació de la còpia del document nacional d'identitat

L'article 66 de l'LPAC no exigeix l'aportació d'una còpia del document nacional d'identitat, a diferència del que resulta de l'esmentat escrit de l'Administració pel qual es requereix l'esmena de la sol·licitud de l'interessat. Sí que exigeix aquest precepte la identificació de la persona interessada en la sol·licitud d'iniciació del

procediment, mitjançant la consignació del nom i els cognoms, així com la identificació d'un lloc físic per a la pràctica de notificacions, en cas de no identificar un mitjà electrònic. Addicionalment preveu que les sol·licituds han de contenir la signatura del sol·licitant o l'acreditació de l'autenticitat de la voluntat expressada per qualsevol mitjà. En termes similars ho preveu l'article 46 de la Llei 26/2010.

No consta que la interessada tingui l'obligació de relacionar-se electrònicament amb l'Administració, atesa la condició de persona física. Tot indica que va decidir presentar en paper la sol·licitud amb signatura autògrafa, i amb això va triar aquest mitjà per a relacionar-se amb l'Administració, en els termes de l'article 14.1 *in fine* de l'LPAC. En el moment de presentar la reclamació ja no tenia la condició de funcionària interina i, per tant, no era personal al servei de l'Administració. En l'escrit de requeriment d'esmena es fa referència també a l'article 67 de l'LPAC, pel que fa a l'incompliment dels requisits mínims per a la sol·licitud, però aquesta invocació no es concreta en cap requeriment d'esmena més.

L'article 9.1 de l'LPAC disposa que "Les administracions públiques estan obligades a verificar la identitat dels interessats en el procediment administratiu, mitjançant la comprovació del seu nom i cognoms o denominació o raó social, segons que correspongui, que constin al document nacional d'identitat o document identificatiu equivalent". En l'apartat 2 de l'article 9 de l'LPAC es regulen els sistemes d'identificació electrònica davant les administracions públiques, i en l'article 10 els sistemes de signatura admesos per aquestes, i el primer apartat disposa que "Els interessats poden signar a través de qualsevol mitjà que permeti acreditar l'autenticitat de l'expressió de la seva voluntat i consentiment, així com la integritat i inalterabilitat del document". Al seu torn, l'article 11 de l'LPAC, sobre ús de mitjans d'identificació i signatura en el procediment administratiu,

preveu, a l'apartat 1, que "Amb caràcter general, per efectuar qualsevol actuació de les que preveu el procediment administratiu, n'hi ha prou que els interessats acreditin prèviament la seva identitat a través de qualsevol dels mitjans d'identificació que disposa aquesta Llei", mentre que l'apartat 2 disposa que les administracions públiques només requereixen als interessats l'ús obligatori de signatura per a) formular sol·licituds; b) presentar declaracions responsables o comunicacions; c) interposar recursos; d) desistir d'accions; i e) renunciar drets. Addicionalment, cal tenir en compte que l'article 28 de l'LPAC estableix que "Els interessats han d'aportar al procediment administratiu les dades i els documents exigits per les administracions públiques d'acord amb el que disposa la normativa aplicable", i en l'apartat 2 que "Els interessats tenen dret a no aportar documents que ja estiguin en poder de l'Administració actuant o que hagi elaborat qualsevol altra Administració. L'Administració actuant pot consultar o obtenir aquests documents tret que l'interessat s'hi oposi".

El requeriment d'esmena consistent a aportar una fotocòpia del document d'identitat només es pot entendre en el procediment amb la finalitat de complir l'Administració amb l'obligació de verificar la identitat de l'interessat, d'acord amb el que consta al document d'identitat, tal com preveu l'article 9, apartat 1, de l'LPAC, així com la voluntat i consentiment de reclamar, d'acord amb la previsió de l'article 10, apartat 1, de l'LPAC, els quals concorden amb el previst a l'article 66, apartat 1, lletres a) i e), de l'LPAC, pel que fa als requisits de les sol·licituds.

Si la sol·licitud l'ha presentat l'interessat per mitjans electrònics, la identificació i la signatura de l'interessat ja resulta de l'ús dels certificats electrònics i dels sistemes de signatura electrònica admesos per l'Administració, de manera que amb aquest ús queda garantit el compliment del deure de l'Administració de comprovar la identitat de l'interessat, així com l'autenticitat de l'expressió de la voluntat i

consentiment. En aquests casos l'Administració no pot exigir el compliment de cap altre requisit addicional, i encara menys l'aportació d'una còpia del document nacional d'identitat.

Per contra, en el cas en què l'interessat no tingui l'obligació de relacionar-se electrònicament amb l'Administració i decideixi no fer-ho així, la comprovació de la identitat i de l'autenticitat de la voluntat i consentiment haurà de fer-se per altres mitjans. Tot indica que aquesta comprovació s'haurà de fer en la presentació de la sol·licitud al registre de l'Administració. Així resulta de l'article 41 de la Llei 26/2010 en matèria de registres. Ja calia entendre-ho així de l'article 6 del Decret 134/1980, de 29 de juliol, sobre el règim de registre d'escrits i documents, i posteriorment de l'article 6 del Decret 360/1994, de 15 de desembre, del registre d'entrada i sortida de documents de l'Administració de la Generalitat de Catalunya, tots dos derogats, i actualment de l'article 37, apartat 4, del Decret 76/2020, de 4 d'agost, d'Administració digital, en disposar que "les oficines d'atenció presencial han de comprovar la identitat de les persones que intervenen en un procediment administratiu, mitjançant les dades que consten al document nacional d'identitat o el document identificatiu que correspongui." L'article 16 de l'LPAC, en matèria de registres, disposa igualment que el registre electrònic de l'Administració garanteix la constància, en cada assentament, entre d'altres, de la identificació de l'interessat, el qual, com preveu l'apartat 5, pot haver presentat documentació de manera presencial.

D'acord amb la normativa referida, la identificació de l'interessat s'ha d'haver produït en el registre de la sol·licitud, i és en aquest moment en què l'Administració ha de comprovar-ne la identitat, així com l'autenticitat de la voluntat i consentiment, mitjançant la signatura, sempre que la presentació de la sol·licitud no s'hagi fet per mitjans electrònics, els quals ja garanteixen tot

l'anterior. En el cas que la presentació de la sol·licitud s'hagi fet mitjançant representant, la representació s'ha d'acreditar d'acord amb el que preveu l'article 5, apartat 4, de l'LPAC, la qual exigeix igualment l'acreditació de la identitat de l'interessat representat. Si pel motiu que fos la identificació de l'interessat no constés acreditada, i només en aquest cas, l'instructor, d'acord amb les funcions previstes a l'article 50, apartat 1, lletra a), de la Llei 26/2010, d'identificar les persones interessades en el procediment, podrà requerir a l'interessat que així ho faci, pels mitjans que consideri oportuns, entre els quals pot incloure's l'aportació d'una còpia del document nacional d'identitat.

III.1.2. L'aportació del consentiment exprés per al tractament de dades personals

En l'escrit de requeriment d'esmena de la sol·licitud de 30 de novembre de 2021, es requereix a la interessada que porti un document de "consentiment exprés i per escrit per al tractament de les dades personals que consten en l'expedient de reclamació patrimonial". S'argumenta que el 25 de maig de 2018 ha entrat en vigor el Reglament general de protecció de dades (Reglament UE 2016/679), i a partir d'aquest moment deixen de ser vàlids els consentiments tàcits o implícits pel tractament de dades personals. S'afirma que, d'acord amb els articles 7.1 i 9 del Reglament, és necessari que la interessada expressi el consentiment explícit i per escrit per al tractament de les dades personals proporcionades en la reclamació patrimonial. La finalitat del tractament de les dades personals és tramitar i resoldre les reclamacions de responsabilitat patrimonial que dimanen d'accidents, incidents o fets en els quals s'hagi pogut produir una lesió en els béns o en els drets del particulars, com a conseqüència del funcionament del servei públic educatiu en l'àmbit dels centres educatius públics de nivell no universitari dependents del Departament d'Educació que comporten una responsabilitat associada. El

responsable del tractament de les dades s'afirma que és el Consorci d'Educació de Barcelona.

L'article 6.1, lletra c), del Reglament UE 2016/679 disposa que el tractament de les dades personals és lícit si és necessari per al compliment d'una obligació legal aplicable al responsable del tractament, com també la lletra e) estableix que és lícit si és necessari per al compliment d'una missió realitzada en interès públic o en l'exercici de poders públics conferits al responsable del tractament. L'article 8 de la Llei orgànica 3/2018, de 5 de desembre, de protecció de dades personals i garantia dels drets digitals, regula els supòsits de tractament de dades per obligació legal, interès públic o exercici de poders públics.

Tanmateix, l'article 9.1 del Reglament (UE) 2016/679 preveu el tractament de categories especials de dades, entre les quals s'inclouen les dades relatives a la salut. En l'expedient no consta el tractament de dades relatives a la salut de la interessada. Per aquest motiu, en el procediment de responsabilitat patrimonial no era necessari sol·licitar el consentiment explícit i per escrit al tractament per l'Administració de les dades personals proporcionades per l'interessat en la reclamació. Pel que fa a aquestes, d'altra banda, la licitud del tractament resultaria d'allò previst a l'article 6.1, lletra a), del Reglament (UE) 2016/679, d'acord amb el que preveu l'article 9.2, lletra a).

III.2. Competència per a tramitar i resoldre el procediment

La reclamació s'adreça contra el Consorci d'Educació de Barcelona –ens públic de caràcter associatiu, creat per l'article 61.7 de la Llei 22/1998, de 30 de desembre, de la Carta municipal de Barcelona, i integrat per la Generalitat de Catalunya i l'Ajuntament de Barcelona, al qual correspon, entre d'altres, la gestió

a Barcelona de tots els centres públics d'educació infantil, d'educació primària, d'educació secundària obligatòria i postobligatòria (article 123.d))–, que és l'òrgan competent per a conèixer-la, per tal com els fets de què hi porta causa deriven de la gestió de la borsa d'interins del Departament d'Educació.

L'article 6.2 del Decret 84/2002, de 5 de febrer, de constitució del Consorci d'Educació de Barcelona, disposa que correspon a la presidència del Consorci resoldre les reclamacions de responsabilitat patrimonial. Aquesta competència, per Resolució de 8 d'abril de 2019 (DOGC núm. 7854, de 15 d'abril de 2019), ha estat delegada en la Gerència del Consorci.

III.3. Conformació de l'expedient i tramitació del procediment

En relació amb la conformació de l'expedient, cal assenyalar que els documents que l'integren estan degudament indexats, numerats, ordenats cronològicament i foliats (articles 46 de la Llei 26/2010 i 70.2 de l'LPAC). S'inclou l'acreditació de les notificacions efectuades (article 56.2 de la Llei 26/2010). Tanmateix, es troba a faltar l'autenticació de l'índex i de l'expedient.

Pel que fa a la tramitació del procediment, s'ha ajustat, en general, a la normativa d'aplicació. Un cop rebut l'escrit inicial, es va comunicar a la reclamant que, per tal de poder admetre a tràmit la reclamació, calia esmenar-ne l'escrit inicial, la qual cosa va atendre. Amb posterioritat, es va admetre a tràmit la reclamació i es va informar la reclamant, d'acord amb l'article 24.1 de l'LPAC, del termini màxim per a resoldre i notificar aquest procediment, de l'òrgan competent per a resoldre'l, de l'efecte desestimatori del silenci administratiu i dels recursos que es poden interposar, així com es va identificar la lletrada instructora del procediment.

Queda acreditat en l'expedient que la reclamació també es va comunicar a la companyia d'assegurances del Consorci, que va comparèixer en l'expedient, i que a la vista de la documentació aportada a l'expedient va informar que els fets objecte de la reclamació no quedaven coberts per la pòlissa subscripta.

Es dedueix que la instructora va demanar i s'ha incorporat a l'expedient l'informe del servei en el marc del funcionament del qual s'haurien produït presumiblement els danys indemnitzables, del director de l'Àrea de Recursos Humans i Organització del Consorci, al qual s'adjuntava diversa documentació (article 81 de l'LPAC).

La instructora, conformement amb l'article 82 de l'LPAC, va acordar obrir el tràmit d'audiència a la interessada i donar-li trasllat de la documentació que integra l'expedient. No consta que la interessada hi formulés al·legacions.

Amb posterioritat al tràmit d'audiència, la instructora de l'expedient va signar una diligència el 21 de juliol de 2022 en virtut de la qual s'incorporava l'expedient de jubilació. No consta acreditat que aquesta documentació es trametés a la instant, ni que se la informés d'aquesta incorporació. Pel que fa als procediments de responsabilitat patrimonial, l'article 85 de la Llei 26/2010, com també amb caràcter general l'article 51 i l'article 82 de l'LPAC, disposa que el tràmit d'audiència s'ha de substanciar un cop instruït el procediment de responsabilitat patrimonial, i immediatament abans de redactar la proposta de resolució. La documentació que incorpora l'expedient ha de ser coneguda per la interessada, atès que es tracta del seu expedient de jubilació, en el qual hi ha un escrit adreçat a la interessada en què se la informa de les opcions de què disposa, i una resolució de concessió del perllongament de la permanència en el servei actiu, que estima la sol·licitud feta.

Aquesta manera de procedir no s'ajusta a les previsions legals en matèria d'instrucció del procediment i d'audiència dels interessats. Tanmateix, en el cas concret, cal concloure que no ha produït indefensió a la interessada, atès que era una informació que ja coneixia, a banda que aquesta informació no és objecte de consideració per l'instructor en la proposta de resolució que formula.

Clou l'expedient la proposta de resolució, la qual, si bé analitza la concurrència dels pressupòsits perquè pugui apreciar-se o no la responsabilitat patrimonial, no efectua una valoració dels danys al·legats per al cas d'una eventual estimació (article 81.2, tercer paràgraf, de l'LPAC). Aquesta Comissió ha posat de manifest en nombrosos dictàmens la conveniència que l'instructor valori econòmicament els danys al·legats, malgrat que la proposta sigui desestimària, per tal de facilitar més informació a aquest òrgan consultiu davant d'una hipotètica estimació de la reclamació (Dictamen 43/2020, entre molts d'altres).

III.4. Temporalitat del procediment

El termini màxim per a resoldre expressament i notificar la resolució en els procediments de responsabilitat patrimonial és de sis mesos des que es va iniciar el procediment (articles 21.2 i 91.3 de l'LPAC). Aquest termini s'ha de comptar, en el cas dels procediments iniciats a sol·licitud de l'interessat, com és el cas, des de la data en què la sol·licitud hagi tingut entrada al registre electrònic de l'Administració o organisme competent per a tramitar-lo (article 21.3.b) de l'LPAC).

Aquest termini màxim es pot suspendre quan "se sol·licitin informes preceptius a un òrgan de la mateixa Administració o d'una de diferent, pel temps que transcorri

entre la petició, que s'ha de comunicar als interessats, i la recepció de l'informe, que també se'ls ha de comunicar. Aquest termini de suspensió no pot excedir en cap cas els tres mesos. En cas de no rebre's l'informe en el termini indicat, el procediment prossegueix" (article 22.1.d) de l'LPAC).

Transcorregut aquest termini sense que s'hagi dictat i notificat resolució expressa, en els procediments de responsabilitat patrimonial, "es pot entendre que la resolució és contrària a la indemnització" (article 91.3 de l'LPAC), és a dir, mitjançant el silenci administratiu negatiu, neix per ministeri de la llei una resolució presumpta desfavorable. La desestimació per silenci administratiu "té els únics efectes de permetre als interessats interposar el recurs administratiu o contenciós administratiu que sigui procedent" (article 24.2 de l'LPAC).

Malgrat la producció del silenci administratiu, l'Administració conserva l'obligació de resoldre expressament i notificar (articles 21.1, 24.1 i 24.3 de l'LPAC). En els casos de desestimació per silenci administratiu, "la resolució expressa posterior al venciment del termini l'ha d'adoptar l'Administració sense cap vinculació al sentit del silenci" (article 24.3.b) de l'LPAC).

Tenint en compte que la reclamació es va presentar el 19 de novembre de 2021 i la proposta de resolució té data de 20 de juliol de 2022, es constata que s'ha ultrapassat el termini de sis mesos previst legalment per a resoldre el procediment i notificar-ne la resolució que li ha de posar fi, amb els efectes suara esmentats.

IV. La tempestivitat de la reclamació

D'acord amb el que preveu l'article 67.1 de l'LPAC, el dret a reclamar prescriu al cap d'un any d'haver-se produït el fet o l'acte que motivi la indemnització, o de manifestar-se'n l'efecte lesiu. En el cas de danys de caràcter físic o psíquic a les persones, el termini comença a computar des de la curació o la determinació de l'abast de les seqüeles.

En el cas sobre el qual s'emet dictamen, la instant reclama pels sous deixats de percebre a comptar des del curs acadèmic 2021-2022, durant quatre cursos, és a dir, amb finalització el curs 2024-2025, atès que l'agost de l'any 2021 se li va comunicar que a partir de l'1 de setembre quedava en situació de jubilació forçosa, per no haver renovat el perllongament de la permanència en el servei actiu. La interessada imputa els danys patits a una mala gestió d'una incidència o anomalia burocràtica per part de l'Administració educativa, vinculada a la gestió de la posició de la reclamant en la borsa de treball de personal interí docent o llista de personal candidat a cobrir llocs de treball vacants en règim d'interinitat i substitucions en centres educatius de titularitat del Departament d'Educació, que va acabar per provocar la jubilació forçosa per edat de la interessada amb efectes d'1 de setembre de 2021.

En el cas cal considerar que el *dies a quo* o data a partir de la qual comença a transcórrer el termini de prescripció d'un any és l'1 de setembre de 2021, atès que aquesta és la data en la qual es produeix l'efectivitat del dany al·legat, d'acord amb la resolució de jubilació forçosa. En haver-se presentat la reclamació el 19 de novembre de 2021, és clar que ha estat exercit tempestivament el dret a reclamar per part de la interessada.

V. Consideracions sobre el fons de l'assumpte

V.1. Les circumstàncies del cas

La reclamant era funcionària interina docent, del Cos de Mestres d'Educació Primària de l'Administració de la Generalitat. Ha exercit com a tal des de l'any 2011, amb diverses incidències laborals que es desglossen al document de "gestió de disponibilitat" aportat pel Servei *ad hoc*, i es va jubilar forçosament amb efectes d'1 de setembre de 2021.

Per ofici de 25 de febrer de 2019, la responsable de Gestió Administrativa d'Atenció a Professionals va informar la instant de les opcions que tenia per a determinar la data de la jubilació, d'entre les quals perllongar-la fins al 31 d'agost de 2021 o fins al 31 d'agost de 2022. En ambdós casos havia de presentar una instància d'acord amb un model que estava penjat a la Intranet i en el document s'especificava el circuit a seguir per a trobar-la. S'hi feia constar també que en el cas d'escollir qualsevol d'aquestes dues opcions, el perllongament es podia autoritzar per un període màxim d'un any, sense perjudici de l'autorització de pròrrogues successives, pel mateix període, sense excedir el termini màxim de permanència en el servei actiu del final del curs en què es complissin 70 anys.

El 21 de març de 2019, la instant va sol·licitar el perllongament de la permanència en el servei actiu. No consta a l'expedient la sol·licitud.

El 21 de maig de 2020, el director general de Professorat i Personal de Centres Públics va resoldre establir les bases per a l'actualització i modificació de les dades

de les persones que integren la borsa de treball de personal interí docent per al curs 2020-2021.

Per resolució datada el 21 de maig de 2020, però amb data de signatura de 9 de juliol de 2020, el director de Recursos Corporatius del CEB va resoldre perllongar la permanència al servei actiu de la interessada fins al 31 d'agost de 2021, data de finalització del curs escolar 2020-2021. A la resolució es feia constar que aquest reconeixement del perllongament es concedia d'acord amb la Instrucció 1/2017, sobre el procediment per a autoritzar el perllongament de la permanència en el servei al personal funcionari docent del Departament d'Ensenyament. Consta el justificant de la tramesa mitjançant l'aplicació e-Valisa, a les 8 hores del 13 de juliol de 2020, i que la instant no va accedir-hi en el termini de deu dies naturals des de la posada a disposició del document; i que es va entendre rebutjada la notificació efectuada.

El director general de Professorat i Personal de Centres Públics va dictar la Resolució de 16 de juliol de 2020 sobre els criteris per a gestionar la borsa de treball de personal docent per al curs 2020-2021, en el punt 1.5.2 de la qual es disposava sobre els motius de la pèrdua del número d'ordre de barem, tal com segueix:

“1.5.2 Són motius de pèrdua del número d'ordre de barem:

- a) El fet de no acceptar una destinació adjudicada.
- b) El fet de no acceptar un nomenament ofert dins l'àrea territorial demanada com a preferent, encara que la no-acceptació no es formalitzi per escrit.

c) El fet de no participar en els nomenaments telemàtics (manca de connexió) sense causa justificada, quan pel número d'ordre que es tingui assignat s'estigui obligat a participar-hi.

En tots els casos, els serveis territorials poden autoritzar el manteniment del número d'ordre de barem si existeixen causes justificades acreditades documentalment pel docent davant dels serveis territorials, en el termini màxim de 10 dies naturals des de l'endemà de la no acceptació o la manca de connexió.

La pèrdua del número d'ordre de barem té efectes durant el curs escolar en què es produeix el fet que la causa.

La pèrdua del número d'ordre de barem no afecta a les persones que hagin accedit a la borsa de forma provisional i mentre es trobin en aquesta situació, fins a la resolució definitiva de la convocatòria d'accés en tràmit.”

El 3 de setembre de 2020 la instant va rebutjar un nomenament que va justificar amb una baixa mèdica fins al dia 22 d'aquell mes.

El 14 d'octubre de 2020 la instant va refusar el nomenament sense presentar cap justificant i, en no presentar cap justificació, es va rebaremar el 28 d'octubre de 2020; i el 30 d'octubre se li va gravar una càrrega inicial fins al 27 d'abril de 2021. Consta a l'expedient que va passar del número d'ordre 15.308 al 202.584 de la borsa d'interins.

El director general de Professorat i Personal de Centres Públics va dictar la Resolució de 26 d'octubre de 2020 de modificació de la Resolució de 16 de juliol

de 2022, i va modificar el punt 1.5.2, en el segon incís del segon paràgraf, en els termes següents:

“1.5.2 Són motius de pèrdua del número d’ordre de barem:

[...]

La pèrdua del número d’ordre de barem té efectes durant el curs escolar en què es produeix el fet que la causa. En cas que es perdi el número de barem per dues vegades, no es pot participar en els actes de nomenaments telemàtics durant un període de 3 mesos. Passat aquest període, el docent s’haurà de posar disponible mitjançant l’autogestió de la disponibilitat si vol participar en els actes de nomenaments telemàtics.”

V.2. La posició de la reclamant

En l’escrit inicial, la instant considera, en essència, que ha patit uns danys patrimonials en no haver pogut treballar durant quatre anys i que atribueix a una gestió deficient de la borsa d’interins per al curs 2020-2021 i a una manca d’informació sobre la importància dels tràmits a seguir per a autoritzar la renovació del perllongament del servei actiu per al curs 2021-2022 i posteriors fins assolir l’edat de 70 anys. Reclama 88.000 euros per la pèrdua d’ingressos durant quatre cursos escolars, a comptar a partir del curs 2021-2022.

En concret, en la primera part de l’escrit de reclamació, la instant considera que ha patit uns danys com a conseqüència de la manera de gestionar el Consorci una anomalia burocràtica que li ha impedit treballar durant un curs escolar (2020-2021) i cobrar el sou corresponent, i que li ha implicat la jubilació forçosa. Fa constar que a la data de la reclamació encara no té resposta de la gestió de la seva sol·licitud presentada a “l’agost” i sense haver rebut un comunicat oficial de la jubilació

signat degudament i pels canals adients. Reclama pels danys ocasionats per la “incidència burocràtica” que l’ha deixada sense feina durant quatre anys, i per tant, ha deixat de percebre el sou en aquell període, no ha cobrat l’atur generat per aquests anys que hauria treballat, i ha deixat de percebre “la pensió contributiva”.

Igualment, explica que durant el curs 2020-2021 van haver-hi un seguit de malentesos, retards i poca comunicació, que li van afectar la situació laboral econòmica i de salut. Relata que a l’agost de 2020 va patir un infart. Va refusar el nomenament del setembre i, en no presentar la documentació justificativa de la baixa mèdica en termini, la van expulsar de la borsa d’interins; si bé en acreditar-la més endavant, la van readmetre, però la van passar del número 11.000 al 200.000 de la llista.

Va demanar ser nomenada de nou per a realitzar substitucions per teletreball per qüestions de salut –evitar l’ús de la mascareta– i li van dir que primer havia de ser nomenada i acceptar la sol·licitud, i que després el Departament prendria la decisió oportuna en funció del seu estat de salut. Li van congelar el número de la borsa i van esperar l’evolució mèdica, per bé que ella volia recuperar el seu número.

Al·lega que durant l’intercanvi de correus no la van informar de la importància de renovar el perllongament del servei actiu, i que va oblidar-se de renovar-lo. Aquell curs 2020-2021 no va treballar ni un sol dia. Finalment, exposa que confiava poder treballar el curs 2021-2022, però que, malgrat els intents fallits de canviar d’àmbit territorial i de poder parlar amb les persones del Consorci, en un tercer correu intercanviat amb el personal, el director de Recursos Corporatius li va comunicar que “a partir de l’1 de setembre de 2021, vostè queda jubilada forçosa per no haver renovat el perllongament abans del mes d’abril de 2021”. Malgrat els intents de contactar amb aquest director, no n’ha obtingut cap resposta.

Quantifica els danys en 88.000 euros, per la pèrdua d'ingressos durant quatre anys, de la següent manera:

- 9 mesos de curs x 4 = 36 mesos.
- 2 extres per curs: 8 extres.
- 2.000 per mes x 36 = 72.000 euros.
- 2.000 (extres) x 8 = 16.000 euros.

V.3. L'expedient de jubilació

L'expedient incorporat consta, en primer lloc, de l'ofici de 25 de febrer de 2019 de la responsable de Gestió Administrativa d'Atenció a Professionals, ja citat, pel qual s'informa a la instant de les diverses opcions que té per a determinar la data de la jubilació. S'hi annexa el document "opcions de jubilació" que ha d'omplir la interessada, i un informe de vida laboral. En segon lloc, s'hi adjunta la Resolució de 21 de maig de 2020, signada el 9 de juliol de 2020, del director de Recursos Corporatius del CEB, per la qual es va perllongar la permanència al servei actiu de la interessada fins al 31 d'agost de 2021, i el justificant de lliurament mitjançant l'aplicació e-Valisa en les condicions ja esmentades.

V.4. L'informe del Servei

El director de l'Àrea de Recursos Humans i Organització del Consorci va emetre un informe en què, en essència, palesa que el servei territorial preferent escollit per la instant per al curs 2020-2021 tenia unes possibilitats objectives de nomenament molt reduïdes; que, en l'historial de gestió de disponibilitat, consten set renúncies de nomenament, i que en la darrera, de 14 d'octubre de 2020, l'aplicatiu va

rebaremar el seu número d'ordre d'acord amb la normativa vigent i li va atorgar el núm. 202.854. En l'informe s'explica que hi va haver una incidència tècnica que va permetre que els rebaremts, malgrat haver rebutjat un nomenament, mantinguessin erròniament la mateixa posició a la borsa que tenien abans del rebuig. Aquest fet va provocar nomenaments indeguts, i per a evitar aquest greuges es va decidir gravar una càrrega inicial als números rebaremts.

Fa constar que, al desembre de 2020, la instant va enviar un correu en què sol·licitava recuperar el número d'ordre anterior al rebuig i participar en els nomenaments telemàtics, i que li van sol·licitar que acredités documentalment el motiu de la renúncia efectuada per tal de poder enviar la petició de recuperació del número d'ordre, i, tot i estar fora de termini, es va tancar la càrrega inicial a petició de la reclamant. Es fa constar que la documentació sol·licitada encara no l'han rebuda.

S'hi fa un breu resum de l'historial de nomenaments des del 4 de setembre fins al 27 d'abril de 2021. S'hi destaca que des del 2017 al 2020 va treballar en diferents llocs i va estar de baixa mèdica durant un temps; que va rebutjar un nomenament el 3 de setembre de 2020, que va justificar amb una baixa mèdica fins al dia 22 d'aquell mes; el 14 d'octubre la van tornar a nomenar i, en no presentar cap justificació, va ser rebaremada el 28 d'octubre de 2020; i el 30 d'octubre se li va gravar una càrrega inicial fins al 27 d'abril de 2021.

L'informe destaca que per la Resolució del 21 de maig de 2020 ja esmentada es va perllongar la permanència al servei actiu de l'ara instant fins al 31 d'agost de 2021. Fa constar, tal com ja s'ha dit, que es va trametre aquesta resolució mitjançant l'aplicació e-Valisa a la instant el 13 de juliol de 2020, la qual no va accedir-hi en

el termini de deu dies naturals des de la posada a disposició del document i es va entendre rebutjada la notificació efectuada.

Per a acreditar l'històric laboral de la instant, s'aporten dos documents: un amb les dades personals i temps de servei a la borsa, entre d'altres dades, actualitzat per darrera vegada el 20 de novembre de 2020; i un de "càrrega inicial gravada per Direccions" sobre la gestió de disponibilitat de la interessada, realitzat a petició d'aquesta, que desglossa les incidències laborals –renúncies, baixes temporals, càrrega inicial i jubilació forçosa– de la instant des del 26 d'abril de 2011 fins al 31 d'agost de 2021.

V.5. Les alegacions de la companyia asseguradora

L'entitat asseguradora, en escrit de 22 de juny de 2022, manifesta que, analitzada la documentació aportada per la reclamant, els fets objecte de la reclamació no queden coberts per la pòlissa subscrita.

V.6. La proposta de resolució

Després de valorar l'informe del servei *ad hoc*, el qual transcriu, la instructora sosté que, conformement amb la doctrina d'aquesta Comissió, per tal que les lesions siguin indemnitzables cal que derivin de la dinàmica prestacional del servei públic educatiu, és a dir, que siguin atribuïbles a algun dels factors que el componen, com són la funció de l'activitat docent, les instal·lacions o els elements materials, la tasca de vigilància o custòdia i no d'altres factors concurrents propis de l'afectat i aliens al servei. I manifesta que, en aquest cas, no s'ha acreditat la relació causal entre la gestió presumptament deficient tant de la borsa d'interins com de la comunicació telemàtica de la resolució d'autorització del perllongament

en el servei actiu, i el dret a treballar de la instant durant els cursos 2020-2021 i 2021-2022. De fet, es posa en relleu que es va seguir en tot moment la normativa vigent en el cas examinat.

Pel que fa a la normativa d'aplicació, el document destaca la següent:

a) Quant a la notificació electrònica

– Article 14.2.e) de l'LPAC, conforme al qual els empleats públics estan obligats a relacionar-se electrònicament per als tràmits i actuacions que efectuïn amb l'Administració a la qual pertanyen.

– Article 4.3 de l'Ordre PDA/21/2019, conforme al qual la valisa electrònica és el sistema per a les notificacions electròniques en l'àmbit de la Generalitat, per als empleats públics.

– Instrucció 5/2019 de 5 de desembre, de la secretària general del Departament d'Educació, sobre les notificacions als empleats públics d'aquest Departament.

b) Quant al procediment de gestió de la borsa d'interins

– Decret 133/2011, de 29 de maig, sobre la regulació de la borsa de treball per prestar serveis amb caràcter temporal com a personal interí docent.

– Decret 39/2014, de 25 de març, pel qual es regulen els procediments per definir el perfil i la provisió dels llocs de treball docents.

– Resolució de 16 de juliol de 2020 del director general de Professorat i Personal de Centres Públics, per la qual s'estableixen els criteris per a gestionar la borsa de treball de personal docent per al curs 2020-2021.

– Resolució de 26 d'octubre de 2020 del director general de Professorat i Personal de Centres Públics, de modificació de la Resolució de 16 de juliol de 2020.

Destaca que el 14 d'octubre de 2020 la reclamant no es va connectar, no va justificar la manca de connexió documentalment i l'aplicatiu va rebaremar el número d'ordre d'acord amb la normativa vigent en aquell moment i, en concret, d'acord amb el previst al punt 1.5.2.c) de la Resolució de 16 de juliol de 2020 de gestió de la borsa. El 3 de setembre de 2020 la instant va tornar a no connectar-se, però aquesta vegada ho va justificar mitjançant una baixa mèdica, la qual cosa es va gravar, i no es va rebaremar el número d'ordre.

Finalment, la instructora proposa desestimar la reclamació per falta de nexes causal i considera que no s'ha acreditat la quantia reclamada ni el dany. Altrament, la proposta de resolució no efectua cap valoració subsidiària econòmica dels danys per al cas d'una eventual estimació.

VI. El parer de la Comissió Jurídica Assessora

VI.1. Els danys

El primer requisit perquè neixi la responsabilitat patrimonial de l'Administració és que qui reclama hagi patit un dany. En el cas que s'analitza el dany que s'invoca és el dels salaris deixats de percebre durant quatre cursos acadèmics, a finalitzar el

curs 2024-2025, derivats de la jubilació forçosa produïda amb efectes d'1 de setembre de 2021, els quals es calculen d'una manera aproximada.

En el cas examinat, la possibilitat de treballar, i obtenir la retribució corresponent, resultaria de diverses variables, vinculades al funcionament de la borsa de treball gestionada pel Departament d'Educació i l'acceptació per la interessada dels nomenaments possibles. La interessada afirma que el seu número "real" a la borsa li permetria accedir a substitucions de tot un curs. Tanmateix aquesta "realitat" del número ha quedat desmentida per l'informe del Servei emès durant la instrucció del procediment. Deixant de banda aquesta qüestió, i considerant que el dany al·legat per la interessada es tractaria d'un dany real, efectiu, individualitzat i avaluable econòmicament, d'acord amb els requisits dels articles 32.2 de l'LRJSP i 81.2 de la Llei 26/2010, això només es podria predicar dels danys ja produïts, però no dels danys futurs, els quals no se sap si s'esdevindran o no, per la qual cosa no resultarien indemnitzables.

Sobre la indemnització dels danys futurs s'ha pronunciat la Comissió en diverses ocasions, d'entre les quals cal esmentar el Dictamen 220/2021: «Amb caràcter general, aquesta Comissió ha negat la indemnització dels danys futurs (entre d'altres, els dictàmens 193/2015 i 349/2015). Tanmateix, en el Dictamen 301/2009, es va admetre excepcionalment aquesta possibilitat, tot i que en el cas concret que s'examinava –una reclamació de responsabilitat patrimonial instada per danys derivats de lucre cessant per raó de la denegació d'un informe de viabilitat d'un Pla d'empresa per part d'una entitat acreditada per l'Administració–, el dany no es va reportar antijurídic. En aquest dictamen s'indicava que: "Quant al dany representat pel lucre cessant, és necessari indicar, en primer lloc, que en aquest cas es tracta de meres expectatives de guanys futurs si la iniciativa empresarial arriba a emprendre's, la qual cosa impedeix considerar, d'acord amb

la doctrina d'aquesta Comissió (entre d'altres, dictàmens 172/2005, 17/2006 i 287/2006), que s'ha produït un dany real, efectiu i avaluable econòmicament. En aquest sentit, la Comissió ha manifestat que 'únicament poden ser indemnitzables els danys certs ja produïts, no els eventuais o simplement possibles. Tot i així s'inclouen dins els danys efectius aquells que, encara que es tracti de danys futurs, existeix la certesa anticipada que s'acabaran produint pel lògic transcurs dels esdeveniments.' En el mateix sentit, s'expressa el Dictamen 103/2013.

La demora en accedir a la jubilació parcial ha generat a la reclamant una lesió patrimonial que, a parer de la Comissió, reuneix els requisits de dany efectiu, individualitzat en la seva persona i avaluable econòmicament. Aquesta dilació ha generat un dany de futur esdeveniment que, lluny de ser aleatori o contingent, es considera efectivament produït i, en aquest sentit, resulta real i verificable, malgrat que les repercussions del dany, això és, el perjudici material, es manifesti a posteriori del fet lesiu, a conseqüència del normal transcurs dels esdeveniments. L'efectivitat del dany, malgrat el seu caràcter futur, deriva de la certesa de la seva producció i de la possibilitat de provar raonablement la seva existència i quantificació.

Tanmateix, malgrat que el dany invocat no respongui a simples expectatives ni sigui eventual o hipotètic, la reclamació incorpora una nota d'incertesa, i és que el temps de percepció de la pensió per jubilació dependrà dels anys de vida de la treballadora, per la qual cosa la minva patrimonial al·legada obre un interrogant pel que fa a la seva quantificació, qüestió que es tractarà tot seguit.»

La sola existència d'un dany no és suficient per a apreciar la responsabilitat patrimonial de l'Administració, sinó que cal que el dany pugui ser atribuït a una acció o omissió en una relació de causalitat, i que el dany no sigui antijurídic.

VI.2. La relació de causalitat

Cal esbrinar si l'al·legació de la reclamant que no ha pogut treballar durant quatre cursos és imputable al funcionament de l'Administració educativa per una gestió deficient de la borsa d'interins per al curs 2020-2021, així com a una manca d'informació sobre la importància dels tràmits a seguir per a autoritzar la renovació del perllongament del servei actiu per al curs 2021-2022 i els posteriors fins al compliment dels 70 anys per part de la mestra reclamant.

Pel que fa a la primera de les qüestions, i d'acord amb l'informe del servei *ad hoc*, s'ha acreditat que es va aplicar la normativa vigent en tot moment relativa al funcionament de la borsa d'interins i, en concret, a allò previst a la Resolució de 16 de juliol de 2020, esmentada. Consta que el número d'ordre de la borsa d'interins de la interessada es va canviar en no haver participat, el 14 d'octubre de 2020, en el nomenament telemàtic (per manca de connexió), sense que en justificués la causa en el termini preceptiu de deu dies naturals. La instant omet aquesta qüestió en l'escrit inicial, i només fa referència a la renúncia del 3 de setembre anterior, que es va justificar per causes mèdiques, i que no va suposar ni cap canvi del número de la borsa, ni molt menys cap exclusió de la borsa d'interins, tal com al·lega. Pel que fa al número d'ordre de la llista, no va passar de l'11.000 al 200.000 de la llista, sinó del 15.308 al 202.854. Per tant, aquest canvi en el número de la borsa només seria imputable a la conducta de la reclamant, sense que se'n pugui fer cap retret a l'Administració.

Quant al segon retret, la instant al·lega que durant l'intercanvi de correus «no la van informar de la importància de renovar el perllongament del servei actiu, i que es va “oblidar de renovar-lo”». Sobre aquesta qüestió s'ha de dir que consta a

l'expedient que el 25 de febrer de 2019 es va informar la instant del procediment a seguir per a sol·licitar l'autorització del perllongament en el servei actiu, prorrogable anualment, sense excedir el termini màxim de permanència en el servei actiu del final del curs en què es compleixen 70 anys. També que la instant va efectuar el tràmit adequadament el 21 de març de 2019, i que es va concedir el perllongament sense que en aquell moment la manca d'informació al·legada, sobre la importància de renovar el perllongament, fos un obstacle per a sol·licitar l'autorització.

S'ha acreditat que la Resolució de 9 de juliol de 2020 del director de Recursos Corporatius del CEB, per la qual es va perllongar la permanència al servei actiu de la interessada fins al 31 d'agost de 2021, es va lliurar mitjançant l'aplicació e-Valisa, el 13 de juliol de 2020, i que la instant, com ja s'ha dit, no va accedir-hi en el termini de deu dies naturals des de la posada a disposició del document i es va entendre rebutjada la notificació efectuada. Per tant, s'acredita que es va complir amb l'obligació de notificar el document, d'acord amb la normativa aplicable al cas, ja citada, això és, la relativa a l'obligació dels empleats públics de relacionar-se electrònicament per als tràmits i actuacions que efectuïn amb l'Administració a la qual pertanyen, en aquest cas mitjançant el sistema de la valisa electrònica per a les notificacions electròniques en l'àmbit del Departament d'Educació de la Generalitat, d'acord amb els articles 14.2.e) de l'LPAC i 4.3 de l'Ordre PDA/21/2019 i la Instrucció 5/2019, de 5 de desembre, de la secretària general del Departament d'Educació, sobre les notificacions als empleats públics d'aquest Departament, entre d'altra normativa d'aplicació esmentada. Cal destacar, a més, que en el punt 8.2 de la Resolució de 9 de juliol de 2020 es tornava a comunicar a l'ara instant que era possible sol·licitar de nou l'autorització del perllongament en el servei actiu pel temps que li restava fins a complir els 70 anys, d'acord amb el procediment establert a la Instrucció 1/2017.

Per tant, la causa de l'omissió del tràmit de renovar l'autorització no es troba en cap deficiència informativa de l'Administració educativa, ni a cap incidència burocràtica, sinó, com ella mateixa reconeix, en un oblit personal en no demanar la segona autorització abans del 30 d'abril de 2021.

Aquesta Comissió ha tingut ocasió de pronunciar-se en diverses ocasions sobre reclamacions de responsabilitat patrimonial de l'Administració educativa formulades per part del professorat. D'una manera recent en el Dictamen 250/2022, en què, tot referint-se al Dictamen 179/2016, afirmava: «“el reconeixement de l'existència de la lesió no determina la responsabilitat patrimonial de l'Administració pel simple fet que s'hagi produït durant el funcionament d'un servei públic i en unes dependències de les quals és titular, sinó que cal que s'hagi produït com a conseqüència, precisament, de l'activitat prestacional pròpia del servei en qüestió. Així, per tal que la lesió sigui imputable a l'Administració educativa es requereix que sigui conseqüència de la dinàmica prestacional del servei públic educatiu. És a dir, cal que sigui atribuïble a algun dels factors que l'integren: la funció o l'activitat docent o de gestió, les instal·lacions o els elements materials o la vigilància o la custòdia, i no a altres factors concurrents, aliens al servei i propis de l'afectat. Aquest són els criteris que cal utilitzar per a valorar l'existència o no nexa de causalitat entre el funcionament del servei públic i el resultat lesiu produït” (Dictamen 24/2009, entre d'altres).»

D'acord amb les consideracions anteriors, no es pot establir una relació de causalitat entre la prestació del servei públic educatiu i el dany patit per la reclamant en no haver-se acreditat cap manera de gestionar una “anomalia burocràtica” ni “incidència burocràtica” imputable al funcionament del servei públic que presta el CEB que hagi causat els danys que al·lega la reclamant, amb

la qual cosa no es dona el necessari nexa causal, de manera que no es pot apreciar l'existència de responsabilitat patrimonial de l'Administració.

CONCLUSIÓ

És procedent desestimar la reclamació de responsabilitat patrimonial instada davant el Consorci d'Educació de Barcelona per la Sra. Maria Jesús Santiago Qui pels danys i perjudicis patits per la manera de gestionar una incidència burocràtica que l'ha deixat sense feina durant quatre anys.

Jaume Vernet i Llobet
President